

Піст не є якимось неприємним та обмежуючим періодом, а особливо порою у духовному житті семінариста на його шляху до Святої Тайни Священства. Цьогорічний передвеликодній піст дрогобицька семінарійна спільнота чекала з нетерпінням адже, згідно церковного календаря, духовна мандрівка Чотиридесятниці розпочалася надзвичайно рано (15 січня, у день і празник Стрітєння Господнього). Приготувавшись до Великої Чотиридесятниці під час 4-х підготовчих тижнів, відчувши дух посту та вдаривши перші поклони згідно посного уставу богослужінь у сиропусні середу та п'ятницю, спільнота Дрогобицької Духовної семінарії стала у переддвер'ї великих постових духовних змагань та загартувань.

У Сиропусну суботу 2010 року Божого студенти семінарії побували на традиційних «запустах» в Центрі душпастирства молоді, де було організовано вечорниці із живою музикою, конкурсами і забавами.

У Сиропусну неділю в семінарійній каплиці була відслужена вечірня з поклонами, а також відбувся Чин Прощення, після якого настоятелі й семінаристи ввійшли постовий душевний та тілесний ритм. Від цього дня через стримання від споживання м'ясних та молочних продуктів для семінаристів розпочалося «тонке» пильнування за порухами душі й діагностика власних бажань. Куди вони спрямовані? Кому подаровані й жертвовані? Богові? Чи відкривають нам Його: близького, люблячого? Чи виражають Його присутність поруч з нами й відчуття Його благодатної дії в нашому житті? Чи, може, запрошують в межі душі, а через неї – в межі тіла і назовні у світ – гріх і рабство лукавому? Це – неповний перелік особових запитань, на які кожен семінарист намагається знайти спасительну відповідь протягом семи посных тижнів аж до світлого дня Христового воскресіння.

У таких запитаннях-відповідях вбачає сенс посту для себе кожен семінарист, і, сподіваємося, з аналогічним наміренням глибокого самопізнання розпочав Велику Чотиридесятницю кожен студент і нашої семінарії. Здається, окрім скромного раціону їжі, нічого не змінилося: дещо тривалішим стало молитовне правило, ті ж цікаві лекції та харитативні служіння у сиротинцях, будинках пристарілих, катехитичні зустрічі зі студентами у гуртожитках, спілкування із мешканцями реабілітаційного центру «Назарет»... Але постовий духовний подвиг із пильнуванням за спрямованістю власних думок і прагнень вимагає праці, зосередженості, тиші й уваги, про які наголошують у

проповідях студентам, починаючи з неділі, духівники та настоятелі семінарії.
Благодатний Великий піст – нелегкий період, однак неописанна радість Христової Пасхи понад усе!

«Подай і нам, благий, добрим подвигом подвизатися, час посту завершити, віру неподільну зберегти, голови невидимих зміїв сокрушити, і переможцями гріха явитись, і неосудно досягнути поклонитися святому воскресенню» (Заамвонна молитва Літургії передшеосвячених дарів).

Сенейко Дмитро